

TUKAJ
V MIRU GOSPODOVEM
POČIVA
Č. G. PETAR PODREKA,
IZGLEDEN DUHOVNIK,
ISKREN SLOVENEK,
PRAVI PRIJATELJ LJUDSTVA,
KI PO NJEM
HVALEŽNO ŽALUJE.
NEČAKI SO MU TA KAMEN
V HVALEŽNI SPOMIN
POSTAVILI.

Roj. l. 1822. — Vm. l. 1889.

Sveta naša blagovestnika Ciril in Metod nam pri Bogu izprošata, da ne pride nikoli čas, ko bi po teh prekrasnih pokrajinah imeli biti slovenski — še samo grobovi! Iz nemškega cesarstva prihaja veseli glas, da je tamošnja vlada zopet dovolila v ljudskih šolah poljski in lužičko-srbski jezik. Naj bi tudi italijanska vlada beneško slovenskemu ljudstvu v šolah dovolila rojstveni slovenski jezik, katerega ljudstvo ljubi že od prvih trenotkov, ko se začne zavedati. Naj bi ista vlada prevdarila, kako težko bi bilo vsakemu italijanskemu srcu, če bi se v kaki pokrajini, ki šteje 33 tisoč Italijanov, ne dovolila nobena italijanska šola, ampak usiljevala le tuščina. V takem slučaju bi se to ne imenovalo svobodnjaško ali liberalno, pač pa bi se reklo, da je barbarstvo.

Lani so se sešli v Rimu k posvetovanju „prijatelji miru.“ Ali kako bojo mogli doseči človekoljubni možje svoj uzvišeni namen, dokler močnejši slabjšega pritiska, dokler se tudi v politiki ne uveljavijo večni in zlati vredni načela: „Ne delaj drugemu, kar nečeš, da bi drugi tebi storil.“ Ker se pa to načelo ne spoštuje, zato bo ves trud onih „prijateljev miru“ še dolgo dolgo časa — brezuspešen.

DOPISI

Iz Št. Andreža pri Gorici, 21. marca. — Prava in trajna sreča vsakega naroda ima svojo glavno oporo v njegovem blagostanju, katero ima zopet svoj vir v pridnosti, zmernosti in varčnosti. Zapravljiv, lehkomišljen in potraten narod postane mehkužen, za resna opravila nezmožen; tak narod ne sme računati na trajno prihodnost. Le poglejmo Grke, Rimljane in druge narode, ki so izginili z zemeljskega površja edino le zaradi svoje mehkužnosti, lahživosti in potratnosti.

Kakor je s celimi narodi, tako je tudi s posamičnimi kraji. Ako v kaki vasi ni varčnosti, ako se mnogo popiva in ponočuje, ni pričakovati blagostanja.

Bojim se, da se bo enako godilo z našim Št. Andrežem. Ni je morebiti občine pri nas na Goriškem, ki bi lahko tako dobro stala kot naša; pri nas nimamo nikakih občinskih dokladov, a v kljub temu ima občina lepih dohodkov na leto od svojega imetja. Vse koristne naprave v naši občini izvršujejo se s temi dohodki, ne da bi občanarje kaj težalo. — Vkljub temu ni upati na kako posebno blagostanje naše prijazne vasi. In zakaj?

Prepotratni, prelhkomisljeni, prelhkoživi smo! Preveč popivamo in ponočujemo ter tako zapravljamo, namesto da bi varčili in postali premožni občani. Ni je morebiti v okolici vasi, kjer bi se toliko plesalo, pilo in ponočevalo, kolikor pri nas. Koliko pohujšanja se s tem godi? Ako pojde tako naprej, pademo v gnutno in npravno brezno, iz katerega ne bo izhoda; namesto blagostanja vladala bo revščina!

Bodimo zategadelj pametni zdaj, dokler je še čas, dokler si lahko pomagamo, ko imamo za to največ priložnosti. Bodimo varčni, ne popivajmo in ne ponočujemo cele noči po gostilnicah! — Ako pa le ne bo miru in redú, bilo bi prav, ako bi pristojne oblasti stopile ponočnjakom nekoliko na prste. To ne zahteva le postava, ki skrbi za mir in red, ampak tudi skrb za našo prihodnost. Toliko za zdaj; ako se v tem oziru nič ne zboljša, oglasim se zopet, a ostreje in — jasneje.

Iz Št. Ferjana, 20. marca. — Odbor „Katoliškega bralnega društva v Št. Ferjanu“ prav toplo zahvaljuje visokorodnega gospoda barona Taccó in celo njegovo veslespoštovano rodbino, ki je blagovoljno prepuščila svoje primerne prostore, da je naše društvo priredilo v njih „Besedo“ na praznik sv. Jožefa. Ob enem se šteje odbor jako počaščenega, da se je visokorodna rodbina v polnem številu udeležila naše veselice. Presrečna ji hvala! — Pri tej priliki si podpisani odbor dovoljuje izreči visokorodni gospoj baronici in grofici k njenemu godu svoje najsrčnejše voščilo.

Odbor dalje prav srčno zahvaljuje gg. diletante iz Podgore, od katerih je bilo vse zavisno, da se je veselica sijajno dovršila. Ob enem zahvaljuje gg. pevce in ostale dragce nam goste iz Podgore; od kar stoji naše društvo, ni še nobena vas dala toliko odličnih gostov, kolikor takrat Podgora.

Zahvaljuje pa tudi domače pevce in pevke ter vrlega pevovodjo, ki so, kakor

spričuje splošno mnenje, sami sebe prekosili. — Zahvaljuje dalje častito gospodo iz Gorice, naše sosedo iz Pevme, Podsabotina, Kojškega in Cerovega in sploh vse one, ki so nas počastili s svojo navzočnostjo. Bog živi naše prijatelje!

O d b o r

„Katoliškega bralnega društva v Št. Ferjanu“.

Izpod Križa, 12. marca. — Preteklo nedeljo nas je zeló iznenadila tužna novica, katero nam je izpred oltarja v župnej cerkvi ob pol 12. ure dopoldne prijavil naš prečastiti gosp. župnik, rekoč nam, da je ravnokar prominil v boljši svet izgleden kapucin, vrl duhovnik, postrežljiv gospod o. Angelik Neubauer.

Na povzriv preč. gosp. župnika padlo je koj ljudstvo na kolena ter trajno sledilo goreči molitvi za dušo rajkega. Vsakemu, ki je poznal vrline tega uzornega redovnika, vsakemu je bilo žal na tolikej izgubi za tukajšnje verno ljudstvo.

Oče Angelik je bil rodom Stajerc. Bil je sin jako bogate in izgledne katoliške rodbine. Pred letom dnij je umrl njegov brat, ki je premogel nad 100.000 gl. vrednosti. Samo za cerkvene namene in druge nabožne naprave je zapustil čez 50.000 gl. Tudi o. Angeliku je bil namenil zapustiti več tisoč gl.; ali ko je doznal, da redovniki nimajo pravice do dedovine, je o. Angeliku namenjeno svoto drugam obrnil.

O. Angelik je največ svojih redovnih let preživel deloma v goriškem deloma v križkem samostanu. Bil je vedno vesel in dobre volje, a na drugej strani tudi jako natančen in strog v svojih redovnih dolžnostih. On bi bil gotovo še mej živimi, če bi se mu ne bila nekoč noga izpodrsnila, da je na stopnicah padel. Ta padeč, ki mu je nekoliko pokvaril nogo, je bil povod njegovej boleznii in poznejši smrti. Bolna noga mu je vedno bolj slabela ter slednjič tako opešala, da je moral pri hoji berle nositi. Ali konečno je tudi telesno oslabil, ker mu, vsled premelega gibanja, ni mogel želodec prebavljati. Njegovi samostanski sobratje č. o. kapucini so mu vedno dobro stregli ter si veliko prizadejali, da bi bolnega o. Angelika zopet ozdravili. Toda Vsemogočnemu se je poljubilo, da ga je v 71. letu njegovej življenja poklical k sebi.

Jako dostojen pogreb njegovih zemeljskih ostankov vršil se je pretekli torek zjutraj. Udeležila se ga je mnogobrojna množica ljudij. In kako bi ne? Saj je bil neizmerno marljiv delavec v vinogradu Gospodovem; spoštovan od vseh, ki so poznali njegovej prelepe lastnosti in izredne čednosti. Č. o. kapucini iz Gorice, zvedevši o smrti svojega sobrata, so v obilnem številu došli k pogrebu. Svetnih duhovnikov iz bližnje okolice bilo je osem, tako da je bilo vseh duhovnikov v sprevodu štirinajst. Sveto mašo po pokojniku služil je v samostanskej cerkvi č. o. Friderik Inghli. Po navadnih cerkvenih slovesnostih zapeli so mu domači pevci: „Človek glej“ jako ubrano. To je bila pesem, katero je ubral slavnoznanj skladatelj o. Angelik-Hribar. V župnej cerkvi so mu pevci zapeli: „Blagor mu,“ na grobu pa: „Jamica tiha.“ Obakrat prav lepó.

In tako smo dokončali slovesni spreved zemeljskih ostankov o. Angelika-Neubauer-ja.

Mir in pokoj njegovej plemeniti duši!

Politični razgled Notranje dežele.

Naučni minister baron Gauč je izdal odlok, s katerim prepoveduje udeležbo šolske mladine vsakršnih slavnosti, ki se bodo vršile ponodm tristoletnice rojstva velikega pedagoga, očeta našega šolstva, slavnega Čeha Jana Amosa Komenského (Rojen je bil 28. marca 1592.) Ves izobražen svet bo slavil tristoletnico slavnega moža, ki bo živel v visoki časti pri vseh narodih in v vseh časih, dokler bo živel na zemlji človeški rod, dočim bo baron Gauč najbrže pozabljen še predno ponese v grob svoje kosti; v Nemčiji je naučno ministerstvo zapovedalo, da morajo na vseh šolah slaviti tristoletni spomin slavnega pedagoga — le pri nas v Avstriji je dunajska nepolitična politika zabranila šolske slavnosti v prošlavo moža ki ima največ zaslug, ako je dandanes šolstvo na tej stopnji, na kateri se nahaja. Komenský je bil zaveden Čeh — eo uzroka tej ministerski odredbi, katero je ves češki narod silno užalila v njegovih zavestnih narodnih čustvih. Toda naši češki bratje se skrbno pripravljajo, da bodo častno in dostojno slavili tristoletni spomin svojega svetovnega slavnega sina. Slavnosti, ki se pripravljajo, dokazati imajo ministru baronu Gauču, kake uspehe dosega s svojo šolsko politiko. — Češkemu narodu se pridružuje pri tej priliki ves izobražen svet, pridružujemo se tudi mi Slovenci s presrečnim, oduševljenim vsklikom: Večna slava velikemu Čehu Janu Amosu Komenskemu!

V vsi deželni zbor kraljevine češke dne 18. t. m. interpelovali so Mladočehi vlado zaradi te Gaučeve prepovedi ter zahtevali, naj se takoj prekliče. — Toda naj se to zgodi ali ne, ves češki narod bo slavil 28. dan t. m. Vsa češka mestu bodo na predvečer razsvitljena, vršile se bodo raznovrstne slavnosti, a 28. t. m. dajo krajni šolski sveti šolski mladini prost dan, kar morejo storiti v kljub

ministromi prepovedi, ki nima pravice segati v območje krajnih šolskih svetov. Kjer se pa krajni šolski sveti toliko ne osvrčijo, poslušajo se svoje oblasti pa stariši, ki od prvega do zadnjega onega dne ne pusté otrok v šolo; privreajo se posod zasebne otroške slavnosti. Po celi deželi kar vré proti Gauču in vladi, v kateri tako stanoobito sedi. Vrše se politični shodi, na katerih narod z največjo odločnostjo, kakoršne Slovenci ne poznamo, protestuje proti Gaučevi naredbi ter izreka zahvalo poslancem za interpelacijo. Pri nekem takem shodu novomestskih volilcev v Pragi zaključil je dr. Páček slavnostni obed s to-le napitnico: „Ne smemo pri tej priliki pozabiti na zasluge gospoda ministra Gauča. (Veselosť.) Mož ima talent, vsako naše narodno delo zná z uspehom doigniti v višano. (Ironični klici: Slava mu!) Ako kaj povelja slavnosti našega Komenského, je to gotovo njegova naredba. (Tako je) Bomba, katero je vrgel, počila je izborno ter razburja ves češki narod. Napijam zategadelj gospodu ministru Gauču kot prvemu mladočehskemu agitatorju.“ (Živahna veselost. Zborovalci pijejo „na zdravje“ Gauču). — Ta napitnica pové mnogo in potrjuje že staro trditev, da vlada sama najbolj pospešuje sedanjí politični razvitok na Češkem.

Slovaki. — V Petrogradu je začel izhajati mesečnik „Slavjanskoe Obzrenie“, katerega prvi zvezek je jako zanimiv. V njem čitamo tudi obširen dopis iz pesera znamenitega slovaškega rodoljuba Svetozarja Hurbana-Vajanskega, v katerem opisuje žalostno politično in narodno životvstvo Slovakov pod železno krutostludo madjarsko. Slovakov (ki sami sebe Slovence imenujejo, a mi jih ločimo od nas z imenom Slovaki) je okoli 3 milijone duš, katere so pa Madjarji znali tako potlačiti, da si ne morejo priboriti niti enega poslanca za državni zbor ogerski, kjer bi zagovarjal pravice tega delavnega naroda. Madjarji so pa šli še dalje. Karkoli naj počno Slovaki za pozvidijo svoje narodnosti, vse je „panslavizem“. „Panslavizem“ je, ako ho-té imeti svoje šole, „panslavizem“ so slovaška narodna društva, „panslavisti“ so tisti, ki čitajo slovaške časopise, „panslavizem“ je celo nedolžen slovaški „dober dan“ v ustih kakega omikanca. — Da bi Madjarji uničili ta grozni „panslavizem“, začeli so rušiti slovaška društva ter pleniti njih imetje. Književni zavod „Slovenská Matice“ so razpustili, njeno hišo, nad 100.000 gl. imetka, ogromno knjižnico in dragoceni muzej so pa zaplenili. Dalje so uničili tri slovaške gimnazije in učiteljske, katere so se vzdruževale edino le z doneski požtovalnih Slovakov, njih imetje in denarne zaloge so pa zaplenili. — Take razmere vladajo na koncu prosvitljenega 19. stoletja v središču Evrope! Nadaljne glavne misli iz omenjenega članka priobčimo o priliki.

Hrvatsko. — Zadnje tri dni preteklega tedna vršile so se v Zagrebu dopolnilne volitve v mestni zbor. Pri teh volitvah so se Starčevićanci jako grdo vedli. Poleg drugih lepih dejanj je pa najlepše to, da so se zvezali z madjaroni in z vlado proti neodvisni stranki (proti Obzoršam). Vkljub vsem naporom Starčevićancev in madjaronov, ki so imeli skupno listo, zmagali so v 3. in 1. razredu Obzoršaji; v drugem razredu zmagali so nasprotniki, ker voli v tem razredu večina uradnikov, ki morajo tako voliti, kakor ukaže vlada. Starčevićanci ne pridobé zaupanja s takim postopanjem, zlasti pa ne pri nas Slovincih!

Vladika Strossmayer je poslal papežu svoj zadnji pastirski list; papež se mu je laskavo zahvalil za dopušiljatev. To kaže, da imá Strossmayer v Rimu še vedno isti ugled, kakoršnega je imel doslej, dasi so ga naši nasprotniki neprestano črnili in zlobno obrekovali.

Zunanje države.

Nemčija. — Povedali smo o svojem času, da je pruska vlada podala državnemu zboru načrt šolskega zakona, ki navaja po priliki vse one določbe, katere zahterajo pri nas avstrijski škofje. Povedali smo tudi, da se je začela po vsej Prusiji močna agitacija proti tej predlogi, tako da se je tudi večina poslancev izrekla proti nji. Zaradi tega se je naučni minister Zedlitz odpovedal, a tudi državni kancelar Caprivi čutil se je prizadevati in je podal ostviko, katere pa cesar ne mara sprejeti. Kriza ni še rešena. Kolikor moremo soditi iz dosedanjih poročil, Caprivi ostane državni kancelar in pruski minister zunanjih poslov, odstopi pa kot pruski minister-ski predsednik in notranji minister.

Rusija. — Našim čitateljem je znano, kakó grozne vesti so prinašali slovanožrski listi o lakoti, ki buje vlada na Ruskem. Zdalj pa so začeli celo oni sami oporekati svojim prejšnjim poročilom, češ, da vendarle ni takó hudo, kakor se je spočetka vendarlo. V nekaterih ruskih pokrajinah je res bila slaba letina, pa prebivalci so pretiravali svojo revščino, da so dosegli oproščenje davkov in dobili žita iz državnih založnic, svoje žito pa so skrivši prodajali.

Balkanske države. — Kraljevina srbska je konečno za vselej rešena glasovitega lehkovičca Milana „Slavnega“. Skupščina (državni zbor) je sprejela predlogo zakona, po katerem bi imela Srbija za vselej (vsaj upati je!) mir pred njim. Ta zakon imá naslednje določbe: Milan nima na nikak način česa zahtevati od države ali kraljevske rodbine srbske; brez novega dovoljenja Skupščine ne more zopet dobiti srbskega državljanstva; §. 4. mu prepoveduje vrnitev v Srbijo; po §. 5. pa sme

obiskati svojega sina, kralja Aleksandra, le tedaj, ako bi bil ta nevarno bolan in ako ga pozove vlada, katerega tudi določi, kadaj mora Srbijo zopet zapustiti. — Da Milan dobi za odškodnino zopet nekaj cenka, to je gotovo, ker ga silno potrebuje in ker se je le v silni denarni stiski udal takó poniževalnim pogojem.

Srbski kralj Aleksander o letošnjih počitnicah poseti baje zopet nekoliko evropskih vladarskih dvorov, med katerimi se imenujejo nemški, italijanski in angleški.

Rumunska vlada je namevala ustanoviti v Črnovicah (glavno mesto Bukovine) rumunski konzulat; toda avstrijska vlada ni dala k temu svojega privoljenja. Rumunski listi vidijo usroček k temu v agitacijah bukovinskih Rumunov proti sedanjim političnim odnošajem v Avstriji in pozivljajo rumunsko vlado, naj v prihodnje vrača Avstriji z enako mero.

Domače in razne novice

Osebné vesti. — Presv. cesar je podelil gospodu Ambrožu Ponizu, nadučitelju v Rihembergu, srebrn križec s krono za zasluge. Častitamo! — To vest smo zapisali že za zadnjo številko, a ne vemo, po kaki pomoti je izostala. — Prejeli smo tudi dopis s podpisom Rihemberški, kateri gospodu Ponizu za jako laskavimi besedami častita k temu najvišjemu odlikovanju.

Drobne novice. — V Bolcu se je ustanovila „Olepševalno društvo“, kateremu je predsednik sodnik gosp. Dukič. Več pové dopis v prihodnji številki.

Zgradbo šolskega poslopja na Livku sta prevzela na dražbi kobariška posestnika gg. Fr. Urbančič in Fr. Miklavčič.

Iz Komna smo prejeli dopis o naznanjenih kmetijskih predavanjih g. Al. Streklja. Priobčimo ga v prihodnjič.

Z današnjo številko smo končali prvo četrtletje. Gospodje naročniki vedó, kaj to pomeni.

Dobili smo prav krasne spomladanske dneve. Ljudje hité delati na poljih, ker so letos mnogo zapoznili z enakimi deli. Krompir se le zdaj sadijo.

Mnogobrojuim slovenskim prijateljem in znancem vrlega pokojnega rodoljuba Gerbeca, ki so se udeležili sijajnega pogreba, naznanjamo, da jim je bila priobčena v „Eco del Litorale“ primerna zahvala.

Odsek za zgradbo nove cerkve je imel učeraj svojo prvo sejo, v kateri se je tako-le sestavil: dr. Pavel Frapporti predsednik, grof Žiga Attems podpredsednik, dr. Faidutti tajnik, Giovanni Ferrario blagajnik.

V Gorici so ujeli umobolno Marijo Stric iz Breginja ter izročili jo bolnišnici usmiljenih sestra. Bila je že poprej enkrat v tržaški bolnišnici.

Na cesti čez Predel delajo snežni plazovi mnoge ovire vsakdanjemu prometu; zlasti na rajbeljski strani so plazovi ogromni in gosti. Revno ljudstvo služi denar s kidanjem snega.

Goriški Sokol v Gorici priredi v nedeljo dne 27. marca 1892. ob 8. uri zvečer veselico v svojih prostorih pri „Zlati Zvezdi“ s sledečim sporedom: 1.) „Za dom“, možki zbor vgl. H. Volarič. 2.) „Hajdukova oporoka“, deklamacija spis. S. Gregorčič. 3.) „Pevajmo“, možki zbor vgl. Fürster. 4.) „Cilinder in klobuček“ dvogovor spis. Vilhar. 5.) Čveterospev. 6.) „Županova Micika“ igra s petjem v 2. dejanjih po Linhartovi prvi predstavljani 1790. predelal dr. Iv. Bleiweis. 7.) „Naš maček“, šaljiv možki zbor vgl. J. Tence. 8.) Srečkanje 20 dobitkov. Ustopinja za ude z eno srečko 20 kr., za neude brez srečke 20 kr., za družine udov 50 kr. Ustop je dovoljen samo društvenikom in povabljenim gostom, katerim se je izkazati z vabilom. K prav obilni udeležbi uljudno vabi odbor. — Ako kedo slučajno ali po pomoti ni dobil vabila, naj se oglasi pri enem ali drugem odborniku.

Goriško mesto je zgubilo pravdo z visokorodnim gospodom Alfredom grofom Coronini-jem, našim državnim poslancem, v znani zadevi zaradi kromberške vode tudi pred upravnim sodiščem na Dunaju. Pravda se je vršila danes teden; goriški municipij je zastopal prvi podžupan dr. Verzeznassi. Ta pravda je hud udarec za gospodo v mestni hiši, kajti zopet je s tem dokazana stara resnica, da gospodje pokvarijo vse, kar pride v njihove nesrečne roke. Ako bi bili znali, dosegli bi prav gotovo svoj namen v blagor celega mesta. Takó pa bodo merali znova začeti pogajanja z gospodom grofom, ki je pokazal in dokazal, da je mož, s katerim treba drugače ravnati nego gospodje v mestni kolibi mislijo.

O tej zadevi s kromberško vodo nameravamo obširneje izpregovoriti o priliki. Za danes naj dostavimo pa še to-le:

Čitatelji naši se morebiti še spominjajo, da si je naša modra gospoda na municipiju siloma prisvojila mnogo kromberške vode več nego je tiče goriškemu mestu po pogodbi. Na krepak ugovor gospoda Alfreda grofa Coronini-ja so pa modri mestni očetje korenito pogoreli; v rešitvi je bilo ob enem rečeno, da mora goriško mesto povrniti škodo, katero je s tem naredilo grofu Coroniniju in Kromberžanom. Na to je go-

spod grof zahteval, naj mesto povrne tisto svoto, katero je za vodo prejel od posamičnih strank, katerim je vodo prodajalo. C. kr. okrajno glavarstvo je to zahtevo odklonilo, češ, da ni dosti jasno označena. Na pritožbo gospoda grofa je pa namestništvo določilo, naj se reč preišče ter odškodnina določi. To se zgodi 8. aprila pri c. kr. okr. glavarstvu. — Odškodnina za odvzeto vodo in za pravdne stroške znaša precej lepe svote — za katere se imamo goriški davkoplačevalci zahvaliti našim mestnim očetom, med temi tudi dr. Verzeznassiju, ki je šel na sprehod na Dunaj za stvar, katere slab izid je bil očividn. Tako je gospodarstvo v mestni kolibi!

Radodarni doneski. — Za „Slogine“ učne zavode so darovali: Gosp. Andrej Kocijancič, velep. in dež. posl. v Podgori, 5 gld. — Č. g. Jož. Furlani, duhovnik v Vili Vicentini, 5 gld. — Gosp. Pavlina Pajkova, naša rojakinja, slovenska pisateljica in profesorjeva soproga na Dunaju, 5 gld. kot „obrodilna kapljica k doneskom za učne zavode mile slovenske mladine na Goriškem“. — G. Ivan Ipavec v Trstu 1 gld. kot preostanek naročnine. — Gosp. Aloj. Makovec na Brjah nam je že zopet poslal 2 gld., katere je nabral pri narodnem gostilničarju g. Kosu v Idriji. — Sežanci v veseli družbi 1 gld. 90 kr. — Gosp. umirovljeni učitelj Hrovatin izročil nam je 4 gld. 20 kr., katere je zložila v nedeljo pri štandrezkem županu okoli ognjišča zbrana družba in sicer: g. Nanut Jožef, bivši župan, 1 gld.; g. Makuc Jožef, podžupan, 1 gld.; g. Mučič Jož., podžupan, 40 kr.; gg. Nanut Janez in Lovrenc vsak po 30 kr.; g. A. Lutman, krojač, 20 kr.; Neimenovanec 1 gld. — Veseli slavilci sv. Jožefa v rodoljubni hiši g. Bizjaka v Dornbergu so zložili 2 gl. 70 kr.

Za pogorelce na Ravnem pri Drežnici daroval je gosp. A. P. v G. 1 gld., kateri smo odposlali na pristojno mesto.

Požrtovanim dobrotnikom očitna in presrečna zahvala!

Shod pri Rebku bo, kolikor čujemo, jako številno obiskano iz raznih krajev Vipavske doline. Udeležé se ga župani, podžupani in veljavni možje onih krajev, ki hrepené po železnici od Logatca ali od Postojne po Vipavski dolini v Gorico. K shodu so povabljeni tudi gg. deželni poslanci. — Vršil se bo, kakor smo poročali že zadnjič, jutri ob 3. popoldne. V prihodnji šteštevki bomo o njem obširneje poročali.

Milarijanska tiskarna je menda dobila „influenca“, ker je s pogreški namešala letošnje postno olajšanje, to prevažno pismo za duhovnike in verne. Že lanski liturgični koledar je kazal veliko zmesnjav, da je bilo treba mnogih popravkov (emend). Naj se pripravijo izdaten lek proti tej bolezni v dotični tiskarni, da bomo varni pred tolikimi pogreški — Grad.

Hruševlje, pri Šlovrencu v Brdih, privabilo je v nedeljo 6. t. m. veliko ljudstva k pogrebu ranj. Martina Šturma. Pri tej priliki nastopil je tamošnji novi pevski zbor pod vodstvom g. učitelja Vrča ter prav lepo zapel štiri pesni vernim v spodbujbo in tolažbo. Tako naprej! — G.

Mirnik ob meji beneški ima tudi pod vodstvom tamošnjega učitelja g. Terčiča svoj pevski zbor, ki je cerkveno petje mnogo zboljšal. Takim se spodobi vsaj pohvala, če ne nagrada za trud in stroške! — G.

Avita coltura naših lahonov poganja divne izrodke, ki nikakor ne delajo časti staroslavni materi Italiji. Nestrpnost, surovost, nasilstvo, zagrizeno sovraštvo do vsega, kar je slovensko, to je današnji cvet tiste kulture, v katero so naši nasprotniki tako strašno zaljubljeni, da smo mi Slovani v primeri z njimi pravi pravcati barbarji. Goriški lahoni so zanesli izrodke take kulture tudi v sosednji Ločnik. Našim čitateljem je znano, kake surovosti so počenjali ločniški renegati in pofurlanjeni Slovenci, katere je od daleč povohala „avita coltura“, proti tamošnji slovenski šoli; ubogi slovenski otroci pogosto niti v šolo niso mogli, ker so morali uteči pred nahujskanimi razsajaji, ki so dobili za to tudi primerno plačilo. Pred štirinajstimi dnevi so pa parkrat zaporedoma namazali kljuko pri šolskih vratih s — človeškim blatom. Pomilujmo tako „avito colturo“, ki dobiva svojo najgusno moč v — blatu! Mi Slovenci si pa dobro zapomnimo take izbruhe lahonске surovosti ter srkajmo iz njih primerne nauke za svojo prihodnost.

Slovenska šola v Trstu. — C. kr. namestništvo je odredilo, naj se sestavi posebna komisija, ki se bo posvetovala o potrebi slovenske šole v Trstu. Stariši, ki so podpisali prošnjo, bi poslali dva zastopnika, mestni zastop. tudi dva. Mestni očetje tržaski so pa sprejeli v seji 15. t. m. naslednji predlog šolskega odseka: „Ker so v okolici slovenske šole, katere morejo brez težave obiskovati otroci slovenske narodnosti v mestu, ali prav za prav ob krajih mesta, in ker se gotovo ne pokaže potreba, da bi se ustanovila slovenska šola v mestnem obseju, zato je šolski odsek mnenja, naj mestni zastop. ne odpošlje svojih zastopnikov k obravnavanjam te komisije.“

Tržaski mestni očetje so gotovi, da se ne pokaže potreba slovenske šole v Trstu, a vendar nočejo poslati svojih zastopnikov v omenjeno komisijo. Mi pa smo prepričani,

da se tudi uradno dokaže potreba slovenske šole v Trstu, in upamo, da merodajni krogi storijo svojo dolžnost v obrambo pravice in enakopravnosti.

Slovenska šola v Gorici. — Kakor v Trstu, tako se ima tudi v Gorici sestaviti posebna komisija, ki bo pod predsedništvom c. kr. mestnega šolskega nadzornika prof. Culota razpravljala o naprošenih slovenskih ljudskih šolah v našem mestu. Poleg dveh zastopnikov mestnega starištvaja se udeležita teh razprav tudi dva zastopnika onih starišev, ki so podpisali prošnjo. Ker so pa stariši za vse daljne korake v tej zadevi pooblastili ona dva gospoda, ki sta prošnjo prva podpisala, zato morata biti onadva tudi kot zastopnika starišev pri teh razpravah. Ako bi bil povabljen kdo drugi, naznani naj mestnemu šolskemu svetu, da povabila ne sprejme, ker sta za take posle določena od vseh starišev ona dva gospoda, ki sta prva podpisana na prošnji.

„Corriere“ vsodbujaja mestne očete, naj posnemajo izgled tržaškega zastopa in naj ne pošljejo svojih zastopnikov v to komisijo. — Naj storijo, kar se jim poljubi, a mi Slovenci prej ali slej dosežemo svoj namen tudi proti njihovi volji!

Zružena Slovenija je ideal, katerega bi Slovenci nikdar ne smeli pustiti izpred očí, marveč ogrevati in nemati se zanj o vsaki primerni priliki, kajti pri sedanjih razcepljenosti ni mogoče trajen obstanek. Kot tako primerno priliko vidi celovski „Mir“ tudi prihodnji katoliški shod, o katerem piše:

Prvi slovenski katoliški shod se bo letos vršil v Ljubljani. Sostavil se je že dotični odbor. Upamo, da bo na tem shodu tudi slovenski Korotan častno zastopan. Nadalje pa želimo in pričakujemo, da se bodo zborovalci spominjali, kako smo bili Slovenci vedno ne samo zvesti katoličani, ampak tudi zvesti Avstrijanci. To zvesto udanost zborovalci vnovič zatrđijo, da se sumničanju Slovencev pri višjih krogih enkrat konec stori; pri tej priložnosti pa naj zborovalci ali od njih odposlani člani svitlemu cesarju odkritosrečno povejo, da zvesti Slovenci, branilci države proti jugu, drugače ne morejo obdržati se (v korist Avstrije in katoliške cerkve), kakor tako, da se združijo v eno deželo, naj se tista že imenuje kakor hoče, da ne bodo na šest dežel razcepljeni in povsod v manjšino potisnjeni, kakor so zdaj.

„Mir“ živo čuti potrebo takega združenja, ker vidi, koliko v nebu upijočih kričev mora tipeti 130.000 Slovencev na Koroškem. Zato bi bilo res prav in dobro, ako bi se koroški Slovenci v obilnem številu udeležili tega shoda ter delovali na to, da se izvoli deputacija, ki pojde k cesarju in mu odkritosrečno pové, česa želi ves narod slovenski. Ni dolgo temu, ko je tudi „Slovenec“ prinesel izboren uvoden članek, ki je kar gorel za „Združeno Slovenijo“; zato je upati, da ne bo od nikake strani strahopetnega upora proti omenjenemu predlogu vrliga celovskega „Mira“.

O slovenskih poslancih na Kranjskem pisal je zadnji Mir: „Razmere med slovenskimi deželnimi poslanci kranjskimi postajajo čedalje bolj napete. Klub narodnih poslancev, ki je obstojal prej več let in je bil potreben že zavoljo tega, ker so se v njem vršila dostikrat važna predposvetovanja, je čisto prenehal. Zdj bode vsak poslanec lahko hodil svoja pota, kakor bode hotel in kakor mu drago, in ne bode se nam čuditi, ako bodo v deželnem zboru kranjskem odsele vladali le bolj nemški poslanci velikoposestva, katerim se že tako približujejo nekeri slovenski vladni pristasi. To je res žalostna prikažen, ki ne more imeti dobrih nasledkov. Tako, za vse Slovence škodljivo razprtijo pa moramo obsojati kar najbolj mogoče. Ali res ni med kranjskimi Slovenci moža, ki bi pogladil pota do že davne potrebne sporazumljenja? Nesrečna nesloga!“

Kranjsko. — „Edinost“ je priobčila pod naslovom „Kakó to?“ naslednjo neverjetno novico: „Slučajno nam je došlo v roke letno poročilo „društva tiskarjev, kamenopiscev in kamenotiskarjev na Kranjskem za leto 1891.“ Čudom smo se pa začudili, videči, da je to poročilo od prve do zadnje besede nemški o, izvzemši naslov in nagovor, ki sta dvojezična. Čuditi se moramo tembolj, ko nam je znano, da ima Ljubljana pet narodnih tiskarn in jedno o samo nemško, a še gledé na to poslednjo je obče znano, da se redi in pase iz slovenskih jaslji; — čuditi se moramo temu klečaplazju pred nemškim tiskarskim življem, došlim iz tujine, ako pomislimo, da je mej 72 člani 59 Slovanov, a le 13 Nemcev, á še mej temi „Nemci“ je šest Ljubljančanov po rodu. Žalostno!“

Ni dolgo temu, ko je „Edinost“ prinesla še bolj neverjetno novico, da je neki slovenski delavec dobil pri ljubljanskem magistratu nemško potrjenje v svojo delavsko knjižico, a pod potrdilo je bil pritisnjen nemški pečat stolnega mesta ljubljanskega, tega središča bodoče Slovenije.

Iz tega je razvidno, da imajo Ljubljančani dosti hvaležnega posla doná, ako hočejo šibati in popravljati napake, zlasti ker bi morala „bela“ Ljubljana hoditi naprej z zastavo lepih izgledov, za katerimi naj bi šli potem mi ob jezikovnih mejah razkosane Slovenije. Takih lepih izgledov vidimo v Ljubljani bore malo, narodne mlačnosti in

malomarnosti (o požrtvovalnosti niti ne govorimo!) pa vse polno po vseh kotih, kamor se ozre rodoljubno oko. Slovence, ki pride prvi v „bela“ Ljubljano, ne čaka druga nego prevara za prevaro! — No, potem pa poredkó, da „po krivici“ zabavljamo proti odnošajem, ki vladajo v bodočem našem narodnem središču!

Štajersko. — „Celjska posojilnica“ je imela lani 1.275.559 gld. prometa; čisti dobiček znaša 10.745 gld.; posebni rezervni zalog znaša 44.004 gld., splošni pa 6000 gld.; v dobrodele namene se je razdelilo 642 gld. Ta denarni zavod razveseli vsakega slovenskega rodoljuba. Bog daj Slovencev še mnogo enakih zavodov!

— Profesor I. T. Turkuš v Gradcu je izdal v lični knjižici zanimivo pripovedno pesem „Črna gora“, katero je posvetil svojemu nekdanjemu sošolcu in prijatelju knezonadškofu dr. M. Napotniku. Prodaja jo pisatelj sam (Gradec, Lessingstrasse 22) po 20 kr. iztis.

— Sloveči slovenski pesnik A. Aškerc, kapelan v Vitanji (znan pod pesniškim imenom Gorazd), je šel zaradi bolehnosti na začasen odpust.

— „Štajerska hranilnica“, najbogatejši denarni zavod v naših pokrajinah, dá svoje vinograde pri Ptuj in Mariboru zasadi z ameriškimi trtami, da bo pozneje reznike (sadike) brezplačno delila med ubožne vinogradnike.

— Deželni zbor je izvolil v dež. odbor liberalnega Nemca z 39 glasovi; Slovenec Jerman je dobil le 16 glasov (slovenskih in nekaj konservativnih).

— Pri Sv. Juriju ob Taborju je umrl najstarejši duhovnik lavantinske škofije preč. gosp. župnik Franc Globočnik v 87. letu svoje dobe. L. 1879. služil je zlato, 1889. pa dijamantno sv. mašo. V. l. n. m. s.!

BODI JASNO!

II.

V zadnji številki osvetili smo po pravi vrednosti „Narodovo“ ropotanje zaradi našega zasebnega pisma do časnikarskega tovariša. Pustimo na strani dokazno resnico, da v našem zasebnem pismu ni onih nazorov, katere nam „Narod“ podtika z zlobno doslednostjo, marveč pomislimo na veljaven in naraven dokaz dr. Herolda o *zdravi politiki*, po kateri bi bilo „Narodovo“ udrihanje neumestno in nepolititno tudi tedaj, ako bi v onem pismu res stali podtikani nazori in nameni.

Pojdimo dalje! „Slovenski Narod“ meni, da mora zdaj, ko ima nekaj uzroka, da se jezi nad nami Goričani, izlivi svoj strup na levo in desno in živi v domišljiji, da nas je kdo vé kakó v živo zadel s svojim nesmetnim brancem. „Narod“ se boji naših stvarnih odgovorov in popravkov, kakor hudčič križa; zato se jih brani z vsemi štirimi. Mi smo pa kar ponatisnili njegova ropotanja, da jih takó prinesemo pred oči tudi takim našim čitateljem, ki „Naroda“ ne čitajo. Da bodo naši čitatelji videli, s kakimi poštenjakoviči imamo opraviti v tem boju, ponatisnemo naj iz uvodnega članka v 58. „Narodovi“ številki naslednji najumestnejši odstavek:

„Za nekaj časa dolajale so nam vesti, da se pripravljajo na Goriškem nekaka sprememba. Poročalo se je nam, da hodijo deputacije iz Gorice poklanjat se v Trst namestniku Rinaldiniju, da nekateri gospodje nekako preočitno koketujejo z vladnim zastopnikom v Gorici in da se sploh na Goriškem prikazujejo na političnem obnebi tiste zvezde, koje so tudi pri nas vzhajale prej kot je napočila tista tužna doba, ki je v naši — kranjski — zgodovini znana kot doba narodne elasticitete. Pisali so nam odlični dopisniki, da se na Goriškem pripravljajo nekaki „elastiki“, kakor so pri nas za časa „Ljubljanskega lista“ poganjali po vseh kotih. Koliko so ti krivi proroki narodne mlačnosti pri nas škodo prouzročili, to vemo in čutimo še danes!“

Tem poročilom nismo hoteli verovati, molčali smo, dasi je „Nova Soča“ že od julija 1891. sem naš list neprestano od strani zbadala, če tudi proti nji nikdar žal besedice zapisali nismo, dobro čuteč, koliko smo se imeli pri zadnji državnozborni volitvi na Goriškem ravno temu listu zahvaliti!“

Prepričani smo, da je nepotreben vsakršen odgovor na take nesmetnosti; ker pa niso prišle na dan toliko iz nevednosti, kolikor iz očitne hudobije, sledi naj ta-le kratek odgovor.

Gorica ima čez 20.000 prebivalcev; med temi je kakih 7000 Slovencev in čez 2000 Nemcev. Zadnji so vsi za vedni, Slovenci pa še ne; pri ljudkem šteju so nas našli le nekaj čez 3200 takih, ski smo se znali z odločnostjo ubraniti pošleženju na papirju. — Mestni zastop. je že veliko let v laško-liberalnih rokah, ki so spravile mesto skoro že na boben. To je zbudilo tudi med mnogimi laškimi meščani nezadovoljnost proti liberalnemu gospodarstvu. Ker so pa mestni očete uganjali vseskozi Slovencev sovražno politiko, je naravno, da so tudi vsi zavedni slovenski meščani kot jeden mož proti sedanjim gospodarjem na municipiju.

To je uzrok, da so se zmerni Lahi že večkrat približali Slovencev, ki smo radi priskočili na pomoč, ker smo upali tudi v narodnem oziru boljših časov. Toda velikega uspeha ni bilo, dokler se niso odprle oči tudi drugim merodajnim krogom, ki imajo v Gorici veliko moč; zbudila jih je predobro znana politika naših liberalnih mestnih očetov.

Na tak način so se združili l. 1890. vsi nezadovoljni goriški življi: Slovenci, Nemci ter zmerni Lahi in vse te so podpirali tudi znani merodajni krogi. Res je, da smo dali Slovence največje število volilcev, a zopet je res, da osamljeni niti na voliče še ne gremo; zato potrebujemo pomoči, potrebujemo zaveznikov. Tako smo dobili l. 1890. ter vsled tega tudi zmagali v vseh treh razredih; v starištvu je bil izvoljen tudi odličn Slovenec gospod deželni svetovalec Leopold Budau. To je bil za nas velik uspeh, vsaj moralen, kajti naši nasprotniki so le Slovencev pripisovali zmago. Vsi naši rojaki na deželi in tudi zunaj nje so nam častitali k temu uspehu. Koliko je bilo dela, truda in stroškov, tega nihče ne vé, razun onih, ki so delali ter duševno, telesno in gnetno trpeli.

Za l. 1891. je bilo še bolje nasnovano. Slovenci smo se skrbno pripravljali, popravljali neskončno zmedene volilne imenike ter zbirali in nanduševali volilce; zavezniki so s početka ostali isti, kakor prejšnje leto. Slovenci smo pokladali veliko važnost v one volitve, ker po njih bi prišel za župana mož, ki bi bil vse drugo nego nam nasproten. Zadeva o slovenski šoli bi bila že rešena, ako bi zmagali pri volitvah po prvotnem načrtu. — Kaj se je zgodilo pozneje, je znano; kdor se ne spominja, prečita naj

še enkrat tisto vrsto rezkih člankov, katere smo pisali po volitvah. Skratka: Slovenci smo ostali osamljeni; vkljub temu smo z malenkostno pomočjo od drugod zmagali v tretjem razredu, v drugem pa smo oddali svoje (slovenske) glasovnice grofu Lanthierju. O kaki daljši zvezi in prijaznosti z onimi krogi, o katerih širokosti „Narod“, pa že od takrat ni bilo sledu, pač pa smo bili z njimi v očitnem nasprotstvu.

In glejte, po enem letu pride „Narod“ na dan z gornjim suničenjem, ki je takó podlo in zlobno, kakor po drugi strani smešno in nesmetno. — Ako smo se goriški Slovenci oklenili zaveznikov, ki so nam obljubili svojo merodajno pomoč, je to modrijanom pri „Narodu“ znak neke spremembe po načinu tiste tužnelobe na Kranjskem, ko so se porodili znani „elastiki“ po vseh tamšnjih kotih. Ako smo se zvezali sebi v korist s tistimi znanimi merodajnimi krogi, ki so nam prvič v Gorici pokazali prijazno lice, je to bila res sprememba, pa ne v zmislu „Narodove“ do skrajnosti podle insinacije. Do kje se smemo zvezati s tem ali onim, tega nas „Narod“ ne bo učil zdaj, ko smo mi že lani pokazali, da dobro vemo, kaj zahteva naša narodna čast in korist, ko smo raje osamljeni stopili v volilni boj nego pod neugodnimi pogoji s poprejšnjimi zavezniki. Vse, kar smo doslej storili, zgodilo se je v trdni veri, da storimo v korist slovenskemu življu v Gorici.

Ker so gospodje pri „Narodu“ že takó grozno pametni, naj nam povedó, kaj bi bilo treba storiti n. pr. letos. Ako nam merodajni krogi poudijo svojo pomoč — ne, te á priori po „Narodovi“ teoriji ne smemo sprejeti, sicer bomo „preočitno koketovali z . . .“, kar bi bilo seveda znak, da smo postali „elastiki“ ter „krivi preroki narodne mlačnosti“. Povejte nam torej Vi pravo pot, po kateri pridemo do zaželjenega uspeha; poleg dobrih svetov je treba pa tudi še nečesa drugega, za kar bi tudi lahko nekoliko poskrbeli, ker ste že takó iskreni rodoljubi. Čemu držite z najskrajnejšo malomarnostjo roke le v žepu ter pustite, da moramo Slovenci ob meji skrbeti čisto sami za vse svoje ogromne potrebe, ki so javnosti le deloma znane, še bolj pa neznanec? Jezikati, polena pod noge metati, sumničiti in obrekovati ter poleg tega ni pozitivnega storiti, to pač ni ideal narodnega delovanja v središču naše razkosane Slovenije! Več pride.

Braut-Seidenstoffe schwarz, weiss, farbig etc. — v. 45 kr. bis fl. 15.65 — glatte und Damaste etc. (ca. 300 versch. Qual. u. Dispos.) versendet rohen- u. stückweise porto- u. zollfrei die **Seiden-Fabrik G. Henneberg** (K. u. K. Hoflief.), Zürich. Muster umgehend, Doppeltes Briefporto nach der Schweiz. (9)

JAVNA ZAHVALA.

V nepopisni in neizmerni žalosti, ko mi je neizproslija smrt usekala po polletni izgubi ljubljene soproge že zopet novo hudo rano s tem, da mi je pobrala mlajšega izmed edinih dveh otrok, preljubeznivega

Ručka,

so mi bili v veliko tolažbo prijateljski dokazi sočutja in sožalja posebno prečastitega gospoda Miroslava Leonardiča, vodje deželne gluhonemnice, g.čen učitelj in med temi posebno g.čene Ter. Mosestigg - Kürner, g. učitelja Travana, dragega mi prijatelja Feigel-a ter mnogih drugih gospodov in gospá, kakor tudi vsa možna prizadevanja odličnih zdravnikov dr. Emila Grešiča in dr. Arona Luzzatta, da bi mogla smrti oteži predragega mi zlatega angelja, — katerim vsem izrekam tem potom iz dna potrerge srca iskreno zahvalo.

V Gorici, 18. marca 1892.

Anton Rudež,
učitelj gluhonemih.

Št. 349.

Razpis učiteljskih služb.

V tem okraju se s tim razpisujejo sledeča mesta:

- nadučitelj dvorazrednic v Grgarju, v Pevmi in v Šmarjah III. pl. vrste;
- učitelja-voditelja enorazrednic v Št. Martinu in Vedrišanu III. pl. vrste;
- potovalnega učitelja za Srednje-Kambrško III. pl. vrste z f. 80 potnine;
- učiteljic v Št. Andrežu, Rihembergu in Št. Ferjanu III. pl. vrste.

Dohodki služb so določeni v dež. š. postavah 10. marca 1870. in 4. marca 1879. Prošnje s postavnimi spričevali sposobnosti je vložiti do 8. aprila t. l. sem le po predstavljenih oblastnijah.

C. kr. okrajni šol. svet
v Gorici, 18. februarja 1892.

Oglas.

vinogradnikom in gojiteljem travnikov

Podpisanec imam na prodaj izborne in zagotovljene vrste:

a *Sadike* francoskih trt: Bordó in Burgunder, in sicer Karmenet, Gutedel (bela, ki zori v juliju in je pripravno za izvažanje) po 50 kr. 100 kosov

b *Položnice* s krepkimi koreniki, Karmenet in furlanski refošk 3 gld. 100 kosov.

c *Seme* za umetne travnike, ki postanejo stanovitni, rodi nenavadno bogato in mnogo iskano krmo; 35 kilov tega semena zadošča za eno njivo. 1 kilo stane 30 kr. O izvrstnem uspehu te mešanice (5 vrst) se lahko vsakdo prepriča v občinah Kopriva in Fratta.

Alojzij Bader

posestnik v Gorici, Semeniška ulica.

Prodaja jajc za valitev.

Odlikovana

pri Goriški razstavi z zlato svetinjo I. vrste.

Cochinchina, živo rumena, 1 jajce 15 kr. Plymouth-Roch, kraguljača, 15 kr. Brahma, svetla, 15 kr. Langshan, črna, 15 kr. Langshan, bela, 15 kr. Malajška 20 kr. Dorking, jerebičaste barve, ima na vsaki nogi 5 prstov, 15 kr. Andaluzijci, pepelnosivo, 15 kr. La Flèche, črna, 15 kr. Houdan 15 kr. Hollandci, črni z belim čupom, 15 kr. Spanci, črni, 15 kr. Sedmograške z golim vratom 15 kr. Leghorn, svetle barve z rumenimi nožicami, 15 kr. Primorci, raznobarvna in velika kuretina, 15 kr. Yokohama, 25 kr. Zlati Bantam 20 kr. Srebrni Bantam 20 kr. Ovoj in frankovana pošiljatev do 50 komadov velja 70 kr. Vsaka vrsta te kurčnine goji se na pristavah sama zase in sicer na prostem. Za pristnost plemena in za svežost jajc jamči razposiljatelj

Jožef Stiegler

graščinski opravnik v Št. Petru pri Gorici.

Tinktura za želodec,

katero prireja GARRIJEL PICCOLI, lekarna pri angelju v Ljubljani, Dunajska cesta, je mehko, učinkovito delovanje prebavnih organov ureja, sreostvo, krepiča želodec ter pospešuje telesno odprtje. — Razposilja jo izdelovatelj v zaboječih po 12 in več steklenic. Zaboječ z 12 stekel. velja gld. 1.36, z 55 steklen., 5 Kg. teže, velja gld. 5.26. Poštno plača naročnik. Po 15 kr. stekleničico razprodajajo lekarne.



Najboljša

škropilnica za trno roso

v novi dobi je

Avstrija - škropilnica

z dvojnatin škropilnikom

Sistem c. kr. kmetijske družbe na Dunaju (patent Bratje Nechvile)

Bratje Nechvile

Tvornica kletnih strojev, sesalk in škropilk. Dunaj V./I. Ziegelofengasse 1. ft. Ilustrovan cenik brezplačno.

Krasni uzorci zasebnikom brezplačno in poštino prosto. — Knjige za krojače nefrankovano.

Snovi za obleke

Preraven in dosking za višjo duhovščino, predpisane snovi za uniforme c. kr. uradnikov, tudi za veterane, ognjegasce, telovadce, livreje, sukna za biljarde in igralne mize. Loden tudi nepremočljiv, za lovske suknje; pralne snovi, pledi za potovanje od 4 do 14 gld. itd. Kdor hoče knjiti cene vredno, pošteno, trpežno, iz čiste volne sukno in ne le ceneje cunjje, ki se od vseh strani ponujajo in niso vredne niti krojaškega dela, obrne naj se do

Joh. Stikarovsky v Brnu (Brünn).

Stalna zaloga sukna čez 1/2 mil. gld.

Največja razposiljalnica v teh krajih.

Pozor! P. n. občinstvo se opozarja pred tvrdkami, ki ponujajo ostanke in odrezke po 3-10 m za salonske obleke.

Ze pri tej enakomerni dolžini razvidi se očitno sleparstvo, ker taki ostanke se dobivajo le od zastarelih in pokvarjenih kosov.

Tako sleparsko blago, katero tvrdke kupujejo iz 2. ali 3. roke, ni niti tretjine ponujane cene vredno.

Razposilja se s povzetjem; nad 10 gld. franco.

Dopisovanje v nemškem, madjarskem, češkem, poljskem, italijanskem in francoskem jeziku.

NAZNANILO

Podpisani naznanjam, da sem otvoril v ulici za vojašnico (Via della caserma)

veliko zalogo vencev

IN UMETNIH CVETLIC njegovi delavnici, ki se izdelujejo v goriški razstavi odlikovana z zlato svetinjo I. razreda. V ti prodajalnici se sprejemajo naročila na šopke „Machart“, vence in šopke iz svežih, suhih in umetnih cvetlic, kakor tudi palme in druge stvari za cerkveno oplešavo.

Vse to se dobiva po najnižjih cenah. Fran. Ziani.

Opeke iz cementa

Podpisane sem o svojem času naznanil svojo opeko iz cementa; priporočila jo je „Nova Soča“, na goriški razstavi pa je bila odlikovana ter dobila častno priznanje.

Opeke so naslednjih vrst:
Št. 1. stane 1 opeka 11 kr.; 1 kvadr. meter pokrije 10 opek; krije se lahko strmo ali spožno, kakor s korci; 1 kos tehta 370 gramov.

Št. 2 stane 10 kr. kos, na 1 kv. m. jih gre 15; ker je to dvojnata kritba, stane 1 met. 40 kr. več.

Št. 3 stane 6 1/2 kr. kos, jih gre 20 na 1 kv. m.; izdelane so po domačem načinu.

Št. 4 štirivoglate ploče za tlak so tako močne, da težak voz lahko vozi po njih. Stanejo 25 kr. kos in jih gre 10 na 1 kv. m.; 1 ploča lehta 750 gr.

Št. 5. Šesterovoglate ploče za tlak; stane 25 kr. vsaka in jih gre 12 na 1 kv. m.; vsaka tehta 650 gr.; b r vane 2 kr. več.

Št. 6. Vodovodne cevi iz cementa, v katerih se ohrani voda najbolj zdrava in mrzla. 1 meter dolgosti stane 95 kr.; odprtina 6 cm, t. j. 1 col; 1 m. dolgosti tehta 12 kilov. — Debelejše cevi so primerno dražje.

Da so moje opeke izvrstne, sposobne za vsako vreme in podnebje, prepriča se lahko vsakdo pri tistih gospodarjih, ki imajo hiše z njimi pokrite, n. pr. Ivan Mlekuž na Koritnici (pri Bolcu), Josip Zornik v Česzoči, Ivan Vulč v Česzoči itd. Čim bolj so te opeke stare, toliko boljše so!

Opek sem prodal že za več poslopj, na Tolminskem in Bolškem, pa tudi plošč za tlak. Priporočam se sl. občinstvu tudi zanaprej, zlasti zdaj, ko imamo čez Sočo železni most, da se blagó lahko prevaža.

Ivan Vulč,

v Česzoči (pri Bolcu)

izdelovalec opek, tlakov in cevij iz cementa.

Proč z navadno kavo, kupujte Kneippovo sladno kavo, ki jo izdeluje za Avstro-Ogersko po naročilu g. župnika Seb. Kneippa edino le tovarna bratov Ölz v Bregencu ob Bodenskem jezeru.

Velečast, gosp. župnik Kneipp se je odločno izrekel zoper bobovo kavo, kakor jo zdaj v prodajalnicah kupujemo in uživamo. Tista je sad strupene drevesa ne daje telesu nobene moči, razburja le živce, ker je strupena, ter izvaja še druge jedi na pol prebavljene iz želodca. Kneippova kava pa ima veliko

SCHUTZ - MARKE.



redilno moč, pomiri živce in je dosti bolj ši kup. Komur bi se ta kava ne zdela dovolj okusna, naj jej primeša nekoliko

Ölzove kave,

in ne bo skoraj poznal razločka od navadne kave. Pil bo pa potem redilno, zdravo in ceno kavo.

Kako se ta kava kuha, to se bere že v naših zavojih. Kdor kupuje, naj pazi, da dobi pravo blago, ki ga pozna na tem: zavoji so štirivoglati in rudeči, bratov Ölz varnostna marka, ponvica, podoba in podpis župnika Kneippa. Ölzova kava nosi naše ime in ponovo.

V Gorici jo prodajajo: P. Drašček, Adolf Guttmann, Anton Zöllia, Jos. Comel in J. Braun

Bratje Ölz,

tovarna za Kneippovo sladno kavo v Bregencu.

VINSKI EKSTRAKT.

To pripoznano specialiteto priporočam za hitro in izvrstno narejanje izvrstnega i zdravega vina, ki se nikakor ne ločimo naravnega vina.

Cena za 2 kila (za 100 litrov vina) gld. 5.50
Recept se brezplačno prilaga. Za najboljši vspah in zdrav izdelek jamčim jaz.

PRIHRAINITEV ŠPIRITA

doseže se z mojo pokrepčevalno esenco za žganjine, ki daje pijačam prijeten in rezek okus in ki se dobiva samo pri meni.

Cena gld. 3.50 kilo (na 600 — 1000 litrov) navodom za rabo.

Razum teh specialitet imam tudi vse esence za izdelovanje ruma, konjaka, finih likerjev itd. Recepti brezplačno. Cenik poštino prosto.

Karol Filip Pollak

Tvornica esenčnih specialit v Pragi. Solidni zastopniki se iščejo.

Izdajatelj in odgovorni urednik And. Gabršček. — Tiska A. M. Obizzi v Gorici.

V pisarni Seitz-ove tiskarne nasproti semenišču v Gorici prodaja se po znižani ceni — 1 gld. 30 kr.

Veliki teden

in

VELIKA NOČ,

ispisal prof. Andrej Marušič.

Knjiga se pošilja tudi po pošti na povzetje. Kdor pa denar že z naročilom vred pošlje, naj pridene še 10 kr. za vozni list.

Čudovite kapljice sv. Antona Padovanskega



To priprosto in naravno zdravilo je prava dobrodelna pomoč in ni treba mnogih besedi, da se dokaže njihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dni, olajšajo in preženejo prav kmalu najtrdovratnejše žledčne bolesi. Prav izvrstno vstrežajo zoper hemorojde, proti boleznim na jetrih in na eranic, proti črevesnim boleznim in proti glistam, pri ženskih mesečnih nadležnostih, zoper beli tok, božjast, zoper bitje srca ter čistijo pokvarjeno kri. One ne preganjajo same omenjenih bolezni, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Prodajajo se v vseh glavnih lekarnicah na svetu; za naročbe in pošiljatev pa edino v lekarnici Cristofoletti v Gorici, v Trstu v lekarnici U. Zanetti in G. B. Rovis, v Ljubljani v lekarni U. pl. Trnkoczy G. Piccoli, in Ljud. Grečelna „pri Mariji pomagaj“; v Postojni v lekarni Baccaricich, v Ajdovščini v lekarni Saplja, v Vipavi v lekarni Guglielmi, v Beljaku dr. Kunopf.

1 steklenica velja 30 kr.

NB. Varovati se je treba marsikakih balzamo, katere sva jujo oznanjujo in priporočajo, ki pa kvarijo človeku le zdravje, ker dražijo želodec in žilice, da nastanejo lahko hudi in nevarni nastedki.

1891 Zagreb 1891 Temešvar
ČASTNI DIPLOM Zlata svetinja

KWIZDOV

korneburški redilni prašek

za konje, govedo in ovce

Ze blizu 40 let potrebuje se z uspehom v mnogih hlevih, ko živina ne more jesti, ko slabo prebavlja, za kboljšanje in pomnožitev mleka pri zrvah; podpira naravno silo živali proti kužnim uplivom.

Cena celi škatlji 70 kr., 1/2 škat, 35 kr.

Paziti je na gornjo varstveno znamko ter zahtevati izrečno Kwizdov korneburški redilni prašek. Dobi se v lekarnah i drogerijah

Glavna zaloga

Franz Joh. Kwizda

2 k. u. k. ostrov. u. kön. rumän. Hoflieferant.

Kreisapotheker, Korneuburg C. Wien.

Papirnica. Knjigarna. Zaloga muzikalij in lepih umetnostij.

Tvornica šolskih knjižic in trgovskih knjih. — Delavnica za črtanje knjig. — Zastop papirnice v Solkanu.

SPIRIDIJON SKERT

GLAVNA ZALOGA v Semeniški ulici 12.

v GORICI

PODRUŽNICA Na Travniku 14

priporoča

prav toplo svoje bogate zaloge vseh rečij in potrebščin njegove stroke za župne urade, županstva, pisarnice, šole, štacume in zasebnike, zagotavlja največjo točnost in ročnost v postrežbi ter najnižje mogoče cene.

Na jubil. razstavi v Gorici in Zagrebu prva in najvišja odlikovanja 2000 kosov v prometu.

Najboljši uspeh jamči Ph. Mayfarth & Comp. Turšični robkač na lesencem stojalu, ki se goni z rokami. Reporeznice, mlinci za trojano moko in drozgalnice. Matilnice na roko in par, žitne čistilnice. Posebni mlinci za nemoknate turšične otrobi za konje. Mečkalnica za krompir. Stiskalnica za olje. Stroj za parjenje pice.

PH. MAYFARTH & COMP.

tvornice za stroje DUNAJ, II. 1. Taborstrasse 76

Ceniki brezplačno in franco.

Solidni zastopniki se iščejo.

Izdajatelj in odgovorni urednik And. Gabršček. — Tiska A. M. Obizzi v Gorici.

Zdravilo iz kine in železa

želodčni okrepčevalni liker

izdeluje

lekarna Cristofoletti v Gorici.

Pomaga v vseh boleznih, v katerih se nahaja železo in kina.

Napravlja tek, pospešuje prebavljanje, uzroča redno pretvarjanje in hranjenje jedij, množi rudeča telesa v krvi ter premaga brezkrvnost.

Ker je prijetnega okusa, more se uživati pred jedjo. — Odrasli ga uživajo po kozarčku dva krat na dan, otroci pa po 1/2 kozarčka.

Cena izvorni steklenici 60 kr.

ANTON POTATZKY

v Raštelju št. 7 v Gorici

prodajalnica drobega in nürberškega blaga

na drobno in na debelo.

Jedino in najcenejše kupovališče.

Posebna zaloga

za kupovalce in razprodajalce na dežel, za krošnjarje in cunjarje.

Največja zaloga

čevljarških, krojaških, pisarskih, popotovalnih in kadilnih potrebščin.

Zimska obuvala

Vozički in stoli na kolesih za otroke.

Strune za godala.

Posebnost: Semena za zelenjavo in trave.

Prosím dobro paziti na naslov:

Na sredi Raštelja št. 7.

SARGOVE glicerinnove posebni osti

Od kar so se iznašle in v rabo uvedle po F. A. Sargu so v rabi Nj-nega Veličanstva cesarice in drugih udov najvišje cesarske hiše, tako tudi na drugih knežjih dvorih. Priporočili so jih prof. baron Liebig, prof. pl. Hebra, pl. Zeisel, dvorni svetnik pl. Scherzer itd. itd. dvorni zobozdravniki Ithonas na Dunaju, Neister v Gothi itd.

Glicerinovo milo v papirju, škataljicah in deščicah. — Medeno-glicerinovo milo v kartonu. — Tekoče glicerinovo milo v steklenicah. — Toaletno-karbohidno-glicerinovo milo. — Eucalyptus-glicerinovo milo. — Glicoblastol (pospešuje raščo las). — Kminova glicerinova pomada. — Glicerinova krema. — Toaletna glicerina, itd. itd.

KALODONT { zdravniški preiskana

zobna krema

F. A. Sarg's Sohn & Comp, k. u. k. Hoflieferant in Wien.

V Gorici na prodaj pri lekarjih G. B. Pontoni, A. pl. Giranoli, Kürner Braumitzer in Cristofoletti.